

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

LÆS
inde i bladet
OM:

Oplevelser blandt
græske spejdere

Interview med
verdenspigespjeder-
chefen

Hvad jeres 10-ører
bruges til, og hvad
„Spejderhjælpen“
er gået til

Et nyt spil, der
kan bruges til
patruljemødet

„Elefanterne“s
Amerikatur

Livet på en engelsk
fårefarm

Småtterier og
seniorstof

o. m. a.

Fra „Elefanterne“s Amerikatur:
„Hands across the sea“.

Foto: Manchester Evening Herald

Kære spejdere!

For nogen tid siden sad jeg og surmulede over, at der ikke var flere, der havde sendt frimærker til den sidste indsamling til Spejderhjælpen.

Den, jeg talte til, sagde straks undskyldende: Jamen, man kan da heller ikke blive ved!!!

Hvorfor i alverden ikke? Kan man egentlig lade være at blive ved? Det sidder jo en i fingrene nu, og det koster jo ingen af os en rød øre og kun ringe ulejlighed at indsamle folks tomme kuverter og klippe frimærkerne af.

Der tales så meget om, at folk er trætte af indsamlinger og mærkesalg, som om en 25-øre til en høstblomst betød noget i retning af afsavn. Snarere skulle man være glad for, at man på så let og billig måde kan være med til at hjælpe et medmenneske.

I de fleste andre lande har enhver familie med respekt for sig selv et fast tilhørsforhold til kirken og en institution, det kan være et børnehjem, et hjem for gamle eller for syge, som de er med til at opretholde. Det er ikke gjort med bare at give et par kroner til jul, nej, man tager del i det daglige liv på stedet, man laver arrangementer for at skaffe penge, og man giver af sin arbejdskraft eller af sin pengepung, som man nu bedst kan.

Her i landet har vi en såkaldt velfærdsstat, hvor staten eller kommunen bestemmer, hvad vi skal yde til sociale institutioner, og det erlægges vi så i skat med mere eller mindre glæde.

Men mens vi sidder og nyder vores *sociale sikkerhed* og spiser alt for meget, sulter vore medmennesker i Afrika og i Østen, og mens vi smider maden væk, dør de af hungersnød.

Af og til startes der en stor indsamling til fordel for nødstedte mennesker, og en del folk er særdeles godgørende, men gentager det sig for tit, så vrisser

man og taler om *tiggeri*, og om at vi kan da ikke blive ved.

Jo, vi kan, og vi skal, så længe vi har noget at give. Det er ikke godgørenhed, der er tale om, det er *gavmildhed*. Gavmildhed er en egenskab, der ikke står i noget forhold til, hvor meget man ejer. Har man kun få penge, kan man kun give lidt, har man ingen penge, kan man give sit arbejde, kan man ikke arbejde, kan man smile og være til opmuntring.

Et menneske, der ikke forstår, hvad gavmildhed betyder, er underudviklet.

For nogle år siden glædede troppen sig brændende til en sommertur til Schweiz og Østrig. I næsten 2 år havde 24 spejdere arbejdet energisk både enkeltvis og i fællesskab på at tjene penge dertil. På thinkingday, det år vi skulle af sted, kom Fromse for at fortælle os lidt om Østrig. Men Fromse fortalte ikke bare om Østrig, hun fortalte også om Ungarn og om alle de ungarske og baltiske spejdere, der levede som flygtninge rundt om i verden. (En hel del var på det tidspunkt i Danmark.) Næste gang vi havde patruljeforermøde, talte vi rejseplaner, og det var nu på tide, at vi fandt ud af, hvordan pengene skulle administreres, om de skulle deles ud til de enkelte spejdere, eller om de skulle i en fælles kasse til udflugter og fornøjelser.

Patruljeførerne drøftede det længe i deres lille gruppe, så var der en, der sagde: Vi foreslår, at alle pengene bliver sendt til flygtningehjælpen. — Og det mente de.

Jeg ved ikke, om I i jeres patrulje eller troppe lavede et mægtigt fremstød i anledning af flygtningehjælpen, om I tog en torn for en af Fromses indsamlinger, eller I arbejder for UNESCO's kuponplan. Kan hændes, I har præsteret det helt utrolige til Spejderhjælpen, sådan som et par norske pigespejdere, der hvert år påtog sig at tjene 100 kr. hver til spejderjobben. Jeg har ikke hørt noget om de helt store præstationer, man skal jo heller ikke prale af sine gode gerninger.

Derimod ser jeg tit troppe og patruljer, der vender tilbage fra en dejlig tur, fare hen til stationens kiosk og plyndre den for lækkerier til at ødelægge tænderne med. — Hvis de nu i stedet — — —

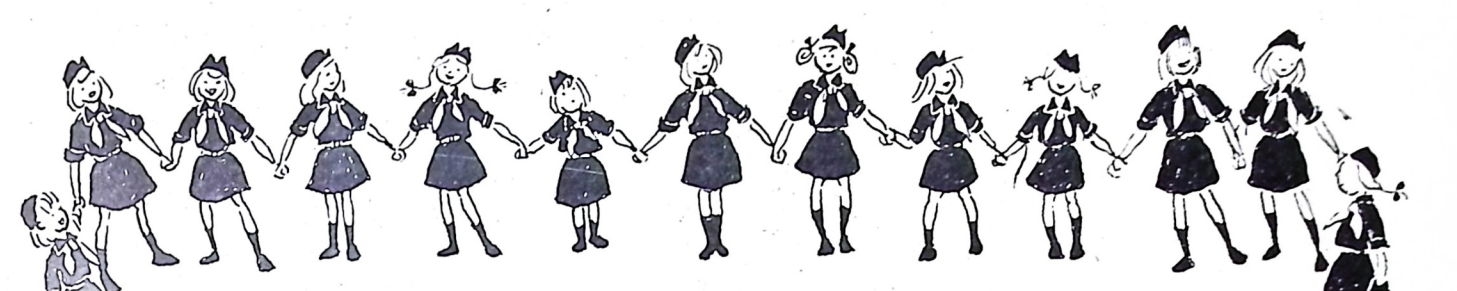
Der er jo noget, der hedder Congohjælpen, og der er mennesker, for hvem $\frac{1}{4}$ l mælk daglig betyder livet. $\frac{1}{4}$ l mælk, som vi kan give dem — eller lade være.

Gid der må være mange gavmilde i år — for der trænges dertil.

INDHOLD

	Side		Side
Kære spejdere	2	Efterlysning	17
Månedens vers	3	Spejderhjælpen	18
Blandt græske spejdere	4	Flygtningearbejdet	18
Månedens interview	6	Læsehesten	19
Indbydelse til landslejr	7	Nyt tropshus	19
Postbox	7	Tinka	19
De magiske mønter	8	En strikket tophue	20
Frimærker	9	Sådan gør vi i Odense	21
Jorden rundt (spilleregler) ...	10	Naturkendskab	21
„Elefanterne“s Amerikatur ...	11	Internationale chancer 1961 ...	22
Spil til patruljemødet	12	Bedste salg af „Spejderjul“	22
Småtterier	14	Løsning på juleopgaven	23
Brev fra Lis	16	Svar på „Jorden rundt“	23
Glemte sager	17	Instruktion: Kort og kompas..	23

Ruth

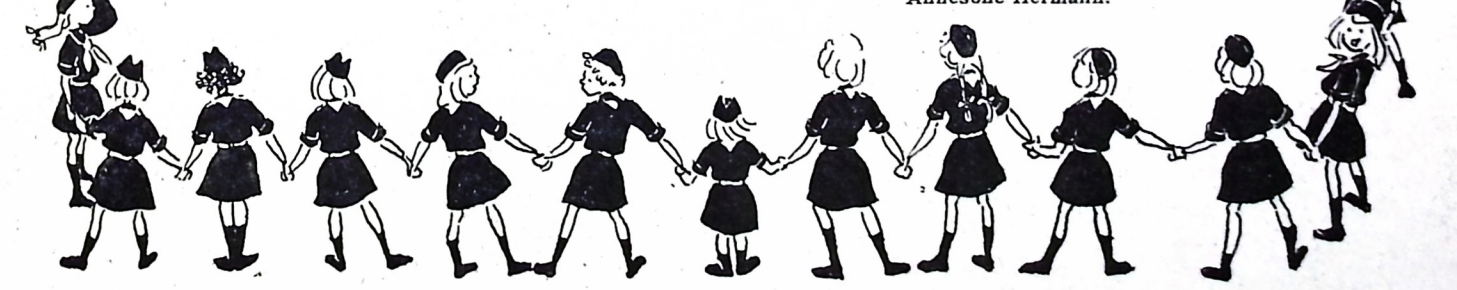
Det er underligt at tænke på -

Det er underligt at tænke på, at verden er så stor,
der er lande, som vi aldrig får at se.
Der er dybe, grønne jungler, hvor de gule tigre bor,
og de bjerge, som er blå af evig sne.
Men vor tanke flyver allevegne legende og let,
den kan sagtens konkurrere med en russisk rumraket.
I det endeløse rum, om den røde, runde sol
kredser vore tanker let og fuglefri,
og vi favner hele verden i et nu fra pol til pol,
blot vi bæres af vor glade fantasi.

Det er underligt at tænke på den store spejderflok,
der er venner, som vi aldrig får at se,
men vi ved, vi holder sammen, og den tanke er os nok,
og så drømmer om, at det en dag kan ske:
at vi møder dem i lejr på en anden breddegrad,
hvor vi kender dem på mærket med det gyldne kløverblad.
Vi er allesammen sten i en stærk og hvælvvet bro
over grænser, skel og folks forskellighed.
Vi er alle optimister i den gode spejdertro,
at vi virker for den store verdens fred.

Det er underligt at tænke på, at selv i Danmarks land,
er der spejd're, som vi aldrig får at se.
Da de færdes som vi andre gennem skov og langs med strand,
i et vejsving vil vi møde dem — måske.
Helst vi kender dem på sangen og en hurtig, hjælpsom hånd,
og vi føler noget fælles, man har kaldt det »spejderånd».
Vi er danske, og vi ved, at vor hverdags virk'lighed
kræver, at vi sætter gode kræfter ind,
og mens vore store drømme drages mod en verdensfred,
er det nære mål det danske spejdersind!

Annesofie Hermann.

Oplevelser blandt græske spejdere

En beretning fra spejderchefen, skrevet i skæret af en olielampe

I februar måned festligholder vi jo Thinking-day, hvor vi har lejlighed til at tænke på, at vi har spejderkammerater over hele jorden. Mange af os kender efterhånden flere spejdere i fremmede lande. Især har vel jubilæumslejrene medvirket til at udvide bekendt- og kammeratskaberne. Og selv om vi naturligt tænker på alle spejdere over hele jorden denne dag, og sender hilsener og gode ønsker til dem, så er det også naturligt, at vi har en lille ekstra tanke til overs for dem, vi hver især kender, og at vi gerne vil udsprede kendskabet til deres specielle land. Sådan er det i hvert fald gået mig nu, da vi nærmer os den 22. februar 1961.

Til verdenskonference i Hellas.

I fjor var jeg som spejderchef til verdenskonference i Grækenland, og denne gang har jeg lyst til at fortælle jer et par små glimt fra mine oplevelser der, hvor jeg mødte førere fra alverdens lande — og spejdere og blåmejsere fra værtslandet Grækenland.

Til en verdenskonference er indbudt ledende førere fra alle de lande, hvor der er pigespejdere. Fra Danmark deltog 2 grønne og 2 blå førere. Det var en broget flok, der efterhånden samlede sig i det smukke hotel, der skulle blive vort hjem i de næste 10 dage. Alle regnbuens farver spillede, især var det morsomt for os nordboere at lægge mærke til østerlændingenes eksotiske klædninger. Dybtlilla, lange sari'er, vekslede med grønne, blå og knitrende hvide. De er skønne at skue, men må være besværlige at drive spejd i. Naturligvis gik den allermeste tid for os, lige fra tidlig morgen til sen aften, med at sidde i forhandlinger. Tit meget interessante forhandlinger, fordi man gennem dem fik et indblik i, hvordan andre lande arbejder, og i, at mange har store vanskeligheder at kæmpe med, vanskeligheder, som vi slet ikke kender til herhjemme. Derfor skal vi prøve at hjælpe dem, bl. a. gennem Thinking-dayfonden. Men selv om vi brugte den allermeste tid på alvorlige sager, fik vi dog mange små, festlige oplevelser ind imellem.

En festlig modtagelse.

Vort første møde med de græske spejdere fandt sted den dag, da verdenskonferencen blev åbnet af den græske dronning Friederika. Alle vi udlændinge vandrede gennem 2 lange rækker af glade, græske spejdere i alle aldre. De havde lavet små papirslag af alle nationaliteter. Hver spejder havde en fremmed nations flag i hånden og stod og viftede til os med dem. Nogle af dem sang, andre råbte og lo i munden på hinanden, det var en meget livlig spadseretur. Der var en lille gruppe med dannebrogsslag, — den måtte jeg hen til, og hvor blev de henrykte, da jeg gav hver af dem en dansk gavenål!

Blåmejserne havde lavet gaver til hver eneste deltager.

Næsten hver dag lå der på vore spiseborde en lille hilsen til hver eneste konferencedeltager fra blåmejsere, der lå i lejr i nærheden. Det kunne f. eks. være et lille bogmærke, broderet, malet eller fint klippet ud. Eller en lille tegning. Det må have kostet dem et stort arbejde. En dag tog en hel masse blåmejsere opstilling uden for vore mødelokaler. De havde flotte balloner med og lignede en stor buket brogede blomster. På et tegn dannede nogle af dem ordene: „Welcome to Brownieland“. Så fik hver blåmejsere tildelt to eller tre af os deltagere, og sammen gik vi hen til deres lejr,

som lå i en lille olivenlund. Her sang og dansede de for os, og til sidst havde vi nogle lege sammen. Nogle af førerne kunne ganske vist en lille smule engelsk, men det meste gik med fagter og mimik, og vi morede os dejligt, både små og store.

Hos kongen og dronningen.

Et besøg på kongeslottet var en af de store begivenheder. Vi var alle blevet inviteret af Deres Majestæter Kong Paul og Dronning Friederika af Grækenland. Vi stillede os op, hvert land for sig, og vandrede gennem flere sale. Endelig nåede vi frem til en fin herre, der stod med en stav i gulvet og meldte: den danske delegation — og sagde vore navne. Der stod kongen i uniform, høj og flot, med et dejligt, hjertevindende smil (man er jo en lillebitte smule stolt af, at han er af dansk familie). Ved hans side stod den yndige Dronning Friederika, som er protektrice for de græske pigespejdere. Bagved stod prinsen og de to prinsesser, der var i spejderuniform. Vi hilste og vekslede nogle få ord med den kongelige familie og begav os derefter ind i en anden stor sal, hvor der var dækket op med forskellige lækkerier og drikke. Her kom kongefamilien ind, da de var færdige med at hilse på alle. Dronningen holdt tale til os, og så gik de ellers rundt og snakkede lidt med os alle.

De græske spejdere underviser folk i barnepleje og madlavning.

Vi var naturligvis glade for, at kongefamilien interesserede sig for vort arbejde, ligesom vi er glade for, at vor egen Dronning Ingrid er så aktiv i dansk pigespejderarbejde. Men i Grækenland er der en særlig baggrund for kongens og dronningens interesse. Det land er op gennem tiderne ramt af mange ulykker, både krige og naturkatastrofer, og befolkningen er stort set meget, meget fattig. Mange lever under så usle forhold, at vi slet ikke kan forestille os det herhjemme. De græske spejdere, både piger og drenge, har gjort — og gør stadig et vældigt arbejde for at afhjælpe noden og fattigdommen. De gør det ikke blot ved at samle penge og gaver ind, de prøver at lære de dårligst stillede, hvordan de bedst kan indrette sig, holde deres hjem pænt for små midler, de lærer dem om renlig-

Øst og Vest i bedste forstæelse

Med Akropolis
som storlået baggrund
åbnedes pige-
spejdernes 17. verdenskonference

hed, og om hvordan de skal tilberede deres mad, så de får mest gavn af den, — de lærer dem om pasning af børn og syge, og en hel masse andre praktiske og gode ting. Det er i sær seniorspejderne, der gør et stort arbejde, men også de yngre spejdere er med i det, og arbejdet er af en sådan størrelse og værdi, at regeringen og myndighederne sætter stor pris på det og regner med det i landets genopbygning.

En dejlig gave.

Engang, da jeg kom ind på vort værelse på hotellet, stod der pludselig en stor og dejlig dukke på min seng. Det var nogle seniorspejdere, der havde klædt den på i en meget smuk nationaldragt fra Makedonien. Hun har en lang hvid kjole på, med store ærmer, en blå silkefrakke og et højrødt forklæde med brogede borter. På hovedet har hun en kunstfærdigt guldindvirket hue, og så har hun fine guldsmykker på. Jeg ville ønske, I kunne se hende i al hendes brogede farvepragt! Hvis I kommer og besøger mig, skal jeg vise jer hende.

Et rigtigt græsk „Gudeløb“ mellem oliventræer.

En søndag var vi inviteret til at overvære en turnering, vel på størrelse med en divisionsturnering hos os. Den foregik i et forholdsvis plant klippelandskab med mange oliventræer, der gav dejlig skygge for den bagende sol.

Alle posterne var klædt i gamle, græske gevandter, sådan som vi kender dem fra billeder i vore historiebøger. Vi blev budt velkommen af selveste „Pallas Athene“, der stod i et lille tempel, omgivet af sine terner. Hun rakte os en lillebitte krukke med „Gudernes Nektar“. Når vi havde drukket den, var vi indviet til at være med. Så gik vi rundt og så på, hvad spejderne foretog sig. Nogle af de opgaver, de kom ud for, var på flere måder forskellige fra, hvad vi

er vant til. Et sted sad de hvidklædte poster og spillede på harpe, triangel og fløjter. Spejderne skulle kende instrumenterne og den musik, de hørte. Et andet sted skulle de danse folkedanse og gøre gymnastik. Særligt spændende så en morsepost ud. Den var indrettet, så man kunne tænke sig, at man var i oraklet i Delphi. Mon ikke mange af jer har hørt om Pythis, der sad på sin trefod og sendte sine gådefulde svar ud til præsterne, som så skulle tyde svarene? Her var en veritabel trefod og en „præstinde“, som understøttede nogle sære lyde og svingede med sin stok, der havde en stjerne i spidsen. Jeg forstod ikke et muk af det, men jeg kunne jo heller ikke græsk, og man må håbe, at spejderne opfattede det, de så da ud til det.

I en lille dalsænkning var indrettet en slags amfiteater. Her fik spejderne til opgave at opføre et drama. De gik vældigt op i det, og klædte sig ud med vatskæg og masker, hvortil de fik udleveret papir, som de selv klippede til og kolorerede. Og så arrangerede de deres uniformer på opfindsomme måder. Grækerne er jo et livligt folkefærd, og jeg skal love for, at spejderne kunne agere.

Et andet sted fik spejderne udleveret uldgarn i forskellige farver. De skulle selv fremstille en lille væv af grene og snor og væve et stykke tøj. Der var mange, der forstod at sætte farverne smukt og smagfuldt sammen.

Endelig havde de også opgaver, som vi herhjemme er mere fortrolige med, som f. eks. korttegnning og woodcraft.

Et håndtryk af lady Baden-Powell.

Det blev en lang, spændende og anstrengende dag for de græske turneringsspejdere, og de var godt trætte, da de samledes til afslutningen, hvor resultaterne skulle bekendtgøres. Men de glemte deres træthed, da lady Baden-Powell trådte frem og forkyndte, hvem der havde vundet. De jubled og skreg, de sang og hoppede af begejstring, og lady Baden-Powell gik rundt og trykkede så mange i hånden som muligt. Spejdernes sorte øjne strålede, når de opnåede et håndtryk. Jeg gad vide, hvor mange hænder der ikke blev vasket den dag!

Mange andre dejlige oplevelser havde jeg, men det vil fore for vidt at fortælle mere denne gang.

Mens jeg har skrevet disse linier, står foran mig en lille olielampe, som har været tændt ved et bål den sidste aften, vi var samlede. Og oppe på væggen hænger et billede fra Akropolis, grækernes hellige bjerg. Disse ting minder mig om mange skønne steder, jeg besøgte. De mange vidunderlige ruiner af byer og templer vidner om, at Grækenland er et ældgammelt kulturland, hvorfra hele verden gennem tiderne har hentet så megen inspiration. — Men lad mig standse her og med H. C. Andersen sige: „Det er en anden historie“.

Fortid
eller
nutid?

Månedens interview

Den dag, Lady Baden Powell havde besøgt de 7 lejre pr. helikopter, kom hun sent på eftermiddagen til Uglebjerghuset i Odense, hvor der skulle være pressekonference.

Dette hus, der til daglig tjente som kontor og fordelingscentral til 7 lejre af foredragsholdere, kartofler, „Syvmilestøvl“, regnfrakker, pressemeddelelser, folkevogne samt lejraviskorrespondenter og filmfolk, var ret forstædigt, til daglig et stort forrygende rod – men denne dag var der gjort ryddeligt og pyntet med alle forhåndenværende midler.

På et langt midterbord stod en kæmpevase fyldt med de dejligste blomster, glas og tallerkner i rader, kulørte servietter sat op som plisserede fugle eller spredt ud over bordet mellem glas og skåle med vaniliekranse.

En uheldig start

Da Ladyen kom, mødte også pressefolkene op, og man gik ind til det pyntede bord. Først stod vi lidt stive og højtidelige og så på det hele. For enden af bordet var et „hojsæde“, I ved et af den slags store kantede stole, man så ofte har i drengespejderhytter med mange udskårne ting og sager – der skulle æresgæsten selvfølgelig sidde. Desværre havde de, der havde dækket bord, ikke tænkt på, at der skulle være plads for Ladyen til at

Billedet af lady B.-P. er taget af Lillian Jensen, Grenå, der fik 2. præmie i fotokonkurrencen (gruppe C).

komme ind og sætte sig på denne hædersplads, og i forsøg på at virke opvakt og hjælpsom greb jeg fat i bordet for at trække det et stykke frem. Desværre var det imidlertid to borde, der var sat sammen, og vasen stod lidt på hver af dem. Pjask – der lå den og alle blomsterne, mens vandet løb i stride strømme ned ad bordet mellem servietter i alle regnbuens farver og tallerkenerne med forfriskninger. Flere af glassene var også væltet, og portvinen, der var skænket allerede, flød om kap med vandet og efterlod sig glinsende striber. Vandet pjaskede i kaskader ned på gulvet, mens alle hænder prøvede på at redde et eller andet, og alle munde udstødte fortvivlede lyde.

Jeg for ud efter en klud og forsøgte så at skjule min skyld og en indeklemt latter under bordet, samtidig med at jeg tørrede op. Efterhånden fortog forvirringen sig. Snart var alle anbragte omkring bordet, vasen var rejst på højkant, mens den øvrige pynt så lidt slukøret og sølle ud.

På et spørgsmål fra en journalist, om det var første gang Lady B.P. var i Danmark, svarede hun med et stort smil, at det var 8. gang, og at alle besøgene stod i erindringen som glade minder.

Så talte Ladyen om spejderbevægelsens idé, om verdensvenskab og om de lande, hun havde besøgt.

Ladyen besøger 18-19 lande om året...

„Jeg rejser en hel del“, sagde hun. „Jeg har været jorden rundt 3 gange, i USA 10 gange, og jeg besøgte 19 forskellige lande sidste år.“

I år har jeg indtil nu besøgt 6 forskellige lande, og jeg har foreløbig planlagt besøg i 12 andre i år, og spejderarbejdet foregår yderst forskelligt de enkelte steder, idet mange stadig har både fordomme, økonomiske og politiske vanskeligheder at kæmpe med, for slet ikke at tale om dem, der bor så ensomme steder, at det er svært at komme i kontakt med dem og holde sammen på dem bagefter.

Overalt prøver spejderbevægelsen at skabe gode borgere, der arbejder for at tjene deres eget land og hele verden."

En film om Baden-Powell

"En dag ringede en eller anden mig op i telefonen og sagde: „Goddag, det er California“. „Goddag Californien“, sagde jeg – mens jeg spekulerede på, hvem det var (spejdere har jo mange sære navne). – Så blev jeg klar over, at det var Hollywood!! Man ville gerne lave en film, som skulle hedde „The story about B.P.“ – om man måtte låne min mands dagbøger, skitsebøger etc. – Jeg var meget interesseret" – sagde Ladyen, „og sendte dem alt, hvad jeg mente kunne have interesse. Man havde opfordret David Niven til at spille titelrollen. Imidlertid trak det i langdrag med forberedelserne, Cecil B. De Mille, der skulle skrive drejebogen, døde før han blev færdig, så nu må vi se, om jeg oplever at se den film – det ville jeg jo frygtelig gerne – og“, tilføjer Ladyen, „det er jo også lidt spændende at se, hvem der skal spille *min* rolle."

Hvordan følte det...

Da den alvorligere del af pressekonferencen var forbi, og journalisterne gået, faldt der lidt mere hygge over forsamlingen, og jeg listede mig hen og spurgte: „*Hvordan føles det at flyve i helikopter?*“ „Vidunderligt" – kommer det spontant fra Ladyen – „noget af det mest spændende jeg har været med til, vi var jo ikke højere oppe, end at vi kunne se alle enkeltheder, gårde og huse, haver og dyr, og hønsene fløj op og lavede et skrækkeligt spektakel, når vi nærmede os. Men lejrpladserne med det vrmlende mylder af spejdere var det mest vidunderlige – og pludselig løb og løb de alle hen imod eet sted – lige hvor helikopteren gik ned, og så var jeg midt imellem jer allesammen – det skal jeg aldrig glemme, så længe jeg lever."

Indbydelse til landslejr i Norge

Norsk Spejderpikeforbund indbyder 40 danske pigespejdere (incl. ledere) til at deltage i forbundets landslejr i Røyse ved Tyrifjorden – ca. 5 norske mil nordvest for Oslo – i tiden 29. juni–6. juli.

Lejrkontingent: norske kr. 70,— pr. deltager. Rejsen Oslo–lejren koster tur-retur n. kr. 10,—.

Hvis der er en trop, der kan stille en gruppe på 20 incl. ledere, som opfylder korpsets betingelser for deltagelse i lejre i udlandet, vil en sådan få fortrin, men ellers vil vi prøve at samle et hold af enkelte spejdere og ledere.

Ansøgningsblanketter kan rekvireres fra Det Danske Pigespejderkorps, Hunderupvej 67, Odense, og skal være indsendt til samme adresse i udfyldt stand inden den 1. april.

POSTBOX

Jeg har adresser på et par tyske spejdere, 10, 12 og 14 år gamle, og på 2 engelske spejdere, 13 og 14 år gamle.

Jeg tror, I skal prøve Sverige nu. Om Norge er der stille for tiden, jeg tror, I skal have tålmodighed. Philipinerne vil gerne have danske peninder. Schweiz kan altid skaffes. Mon der er blåmejser i jeres flok, der kunne tænke sig at snakke pr. brev med en anden blåmejsje? Jeg har adressen på en på Fyn (9 år), hvem melder sig først?

Tak til alle store og små pigespejdere, der glædede mig med hilsener til jul, – nogle takker så pænt for peninder. de har fået, og fortæller om, hvor de er glade for hinanden. Men den glædeste er dog mig; jeg har alle jer rare pigespejdere, der gerne vil korrespondere.

Et godt postbox-år for os alle.

Fromse

EN HILSEN TIL DANMARKS PIGESPEJDERE

Ladyen smiler, så siger hun alvorligt:

„Jeg vil gerne sige tak til jer alle for den vidunderlige modtagelse i de syv lejre, og må jeg bringe denne lille hilsen til D.D.P. på jubilæet. Det har været mig en stor glæde at besøge jer alle her i jeres dejlige lille land."

Det, I her udretter gennem jeres spejderarbejde, har stor betydning både for jeres eget land og for andre spejdere ude i verden. Tro aldrig, at det ikke har nogen betydning, hvad I hver især gør, fordi I kun udgør så lille en del af verden. Sig aldrig, vi er så få og små, vi kan intet udrette, for det, I kan give af gode tanker, hjælpsomhed, forståelse, venskab og kærlighed, er altid noget stort, når blot det kommer fra hjertet."

De magiske mønter

Ved I, hvad alle jeres 10-ører bruges til? Her fortæller Aase Lyngholt om de utroligt mange ting, der skal betales med vore og andres små mønter.

Helvi Sipilä

Kan du huske sidste år i februar, da I holdt Thinkingdaymode i din trop eller division? — I talte om jeres mange spejderkammerater rundt om, og I sluttede sikkert med at sende hilsener rundt i verden, enten formet som små vers eller som tavse tanker, sådan som det nu er skik og brug i jeres del af landet, for mange steder har man sin ganske bestemte måde at fejre Thinkingday på og slutte dette

festlige og højtidelige møde.

På et eller andet tidspunkt af mødet afleverede I også på en særlig festlig måde jeres 10-ører. Måske har hver spejder afleveret en 10-øre, eller I har fundet frem til det, som de bruger mange steder, at aflevere en 10-øre for hvert spejderår! Og når I nu hører, hvor meget 10-ørerne skal bruges til, får I nok også lyst til at gøre det i år?

Har I tænkt på, hvor jeres 10-ører blev af? — Ja, naturligvis ved I, at de blev sendt til korpskontoret i København og derfra til verdenskontoret i London, og I ved, at derhen rullede også de spanske pesetas, de engelske pennies, de italienske lire o. s. v., men først da begyndte magien, trolddommen, rigtigt at virke, idet den mønt, der i din lomme ikke kunne bruges til meget mere end en telefonsamtale, fik uanede muligheder.

For nylig kom der brev fra Dame Leslie Whateley, lederen af verdenskontoret, og det var et langt brev, der fortalte om 14 forskellige planer, som vores magiske mønter havde været med til at gennemføre, for når du tænker dig, at der i hele verden er ca. 5 millioner pigespejdere, så kan det jo blive til noget! Og i 1960 blev det til mere end 380.000 kr. (Tænk om vi nåede den halve million kr. i 1961!)

1. Til Chile blev der sendt penge til 100 trojere til spejdere, der havde været ude for nogle voldsomme jordskælv, som havde berøvet dem hjem og ejendele.
2. Til at hjælpe spejderarbejdet videre i Congo efter selvstændighedsdagen var der afsat penge til en instruktør.

3. Britisk Vestindien, som også arbejder hen mod sin selvstændighed, har gennem moderlandet Storbritannien fået et beløb til en instruktør, der kan træne førerne op.

4. I Grækenland, hvor der siden krigen har været arbejdet meget på at hjælpe de mange flygtninge, der findes i landet, har man fra Thinkingday-fonden givet et beløb til spejderarbejde blandt flygtningebørn.

5. En indisk fører fik mulighed for at komme med til verdenskonferencen i Grækenland i maj 1960 og til forskellige træninger under sit ophold i Europa, så hun vil kunne fortælle spejderne i Indien om alle sine oplevelser, og give dem del i alle de nye ideer, hun fik på sin lange rejse.

6. Til Laos (ved du i grunden, hvor det ligger? — Se på et Asien-kort!) blev der sendt spejderhåndbøger på fransk.

7. I Grækenland har man afholdt foretræning for deltagere fra nye spejderlande, og i 1961 har man planlagt en træning i Uganda (Afrika) for deltagere fra hele Afrika.

8. Alle de nye lande har en fører, som tager sig særligt af deres mange problemer. Det er den finske unionschef Helvi Sipilä. Helvi Sipilä har rejst i Argentina, Chile, Panama og Peru, og har givet gode råd og talt med mennesker, der kan hjælpe spejderne, og det er nu bedre end at måtte nøjes med at skrive. Også til disse rejser har der været god brug for pengene.

9. Men I kan nok forstå, at selv om man kan rejse hurtigt nu til dags, så er verden alligevel så stor, at det er praktisk, at mere end et menneske rejser rundt og hjælper med eventuelle problemer. Foruden Helvi Sipilä og Dame Leslie Whateley rejser andre, som man har bedt om det. Der har været aflagt besøg i Nigeria, Panama, Peru, Portugal, Venezuela og på Cypern.

10. Dame Leslie har personligt besøgt Monaco, Cypern, Schweiz, Italien, Israel, Irland, Grækenland, Spanien, U. S. A., Australien, Ny Guinea, Indonesien, Malaya, Arabien og Æthiopien. — (Hvor har hun dog været flittig!)
11. Herhjemme har vi i begge korps rejseinstruktører, der rejser rundt i Danmark og giver træning, hvor der bliver skrevet efter dem. Verdenskontoret har 3 særlige rejseinstruktører, hvoraf den ene, som arbejder i Asien, får støtte fra anden side (fra en asiatisk fond),

Dame Leslie Whateley

mens de to andre, som arbejder i Stillehavsområdet, og den tredje, som arbejder i Sydamerika og Mellemamerika, udelukkende har mulighed for at kunne gennemføre arbejdet, fordi Thinkingday-pengene bruges til deres rejser.

12. Men det er også nødvendigt, at andre organisationer kender spejderarbejdet, og derfor sender vi nu og da forere til store konferencer, som andre holder, så de andre kan høre om vort arbejde, og vi kan vide, hvad andre vigtige ungdomsorganisationer arbejder med, og igen går der penge til moder og rejser.
13. Omtrent sidst, men ikke mindst, har vore tre verdenscentre *Our Ark*, *Our Chalet* og *Our Cabana* fået tilskud til det vigtige arbejde, der gøres de tre steder, for at alle unge, der mødes dér, kan tilbringe en god tid sammen.

14. I 1960 har vi alle været med til at hjælpe med flygtningearbejdet, og hvad har da været naturliggere, end at Thinkingday-fonden har givet et bidrag også.

Ja, det må have været 10-ører med en masse troldoms-kraft i — af den gode slags — og ingen af os drømte om, at så meget kunne opnås. — Men mon ikke vi, når vi samles omkring den 22. februar, vil tænke på netop alt det og med glæde give den ekstra lille 10-øre for endnu et godt spejderår (vores jubilæumsår!), og når vi giver 1961 10-ørerne, tænker vi på alle de mange mennesker, der får gavn af, at vi husker den lille magiske mønt netop denne dag.

FRIMÆRKER • *Frimærker* • Frimærker • *FRIMÆRKER*

Den nyligt afsluttede indsamling til fordel for Spejderhjælpen gav følgende resultat: Ialt indkom 14 kg og 196 g klippede frimærker, det var lidt sløjt, men det var endnu sløjere, at der kun var eet svar på mit spørgsmål om, hvem vi skulle støtte ved næste indsamling. I skal blive sparet for min mening om den ting. I stedet siger vi tak til de 16 troppe og enkeltpersoner, der ikke svigtede — til lykke til 1. Sundby trop, der indsendte 4,261 kg og vandt Annesofie med spejderstav og skortebukser

for en aften, og fremhæves skal også Sct. Georgs-troppen, Silkeborg, der sendte 2½ kg frimærker, og altså også svarede på spørgsmålet om, hvem vi skal støtte i vor næste indsamling. Vi bringer svaret her sammen med et billede af troppen, der blev taget i sommer i Sandagergårdlejren. — Iøvrigt har kontaktchefen afgjort sagen med dette lille opråb til jer alle ... Læs det og gå i gang med indsamlingen nu, og helst med lidt mere energi end sidst, for nu gælder det *dronningemærket* og *flygtningehjælpen*.

Ruth

Nu gælder det dronningefrimærket!

Spejdere frankerer med dronningefrimærket — og spejdere klipper og samler omhyggeligt alle de brugte dronningemærker!

I kender alle det smukke frimærke med dronningen i uniform, som udkom i anledning af majestættens 25-års spejderjubilæum, og I ved, at det har en overpris af 10 øre, som går til *flygtningehjælp gennem verdenskontoret*. Nu har en frimærkehandler tilbudt korpserne 10 øre for hvert brugt mærke af den art, og det vil sige, at de mærker, der bruges mellem os indbyrdes, kan give dobbelt beløb til hjælpearbejde!

Frimærkerne klippes som sædvanlig med en lille kant — de skal ikke udvaskes! — og sendes til korpsekontoret. Hvis I er flinke og fortsætter jeres gode

vane med at klippe mærker i det hele taget, samler I dronningemærkerne i en lille pakke for sig.

Den trop og flok, der samler flest inden Sct. Georgsdag og derefter inden 10. oktober (men tallet skal ligge over 500), vinder et foredrag fra kontakt-afdelingen.

Men klip endelig los af de andre mærker også!
Venlig hilsen og god jagt!

Annesofie

Vi brevspejdere sender hermed 2,5 kg frimærker og julemærker til „Spejderhjælpen“. Den skulle vi egentlig samle til igen, da det ikke giver så mange mærker i sommerhalvåret. Og hvad med at samle til UNICEF?

Jorden rundt på et patruljemøde

Her er et spil til jeres februar-patruljemøde

Af materialer skal I bruge:

- Redningsreb
- 1 saks
- Papir
- 5-6 aviser
- Tændstikker
- 1-2 æbler
- Snor
- 1 lille nøgle tyndt garn,
- og så skal I selvfølgelig
- bruge en terning.

Kortet på midtersiderne pilles forsigtigt ud af bladet og sættes fast på et stykke tykt pap el. lign. med klæbestrimmel.

I stedet for brikker bruges knappenåle eller endnu bedre nipsenåle med kulørte, forskelligt farvede hoveder.

Spilleregler:

Begynd rejsen ved start mrk. S ud for Danmark, og ryk så mange punkter frem i pilenes retning, som terningen viser. — En sekser giver ret til ekstra kast.

Ved de nummererede punkter er der et spørgsmål, I skal svare på, eller en opgave I skal løse.

Vælg en spejder i patruljen til at kontrollere svarene, som I finder på næstsidside.

Kan I ikke svare på spørgsmålet, eller svarer der forkert, må I vente en omgang.

Den, der først når tilbage til Danmark, har vundet.

Når I har passeret Holland, nr. 50, skal I slå en sekser for at komme hjem.

Vi starter med en sang, f. eks. „Så vandrer vi ud mod det sollyse land“.

Du skal slå en sekser for at komme af sted.

Danmark

1. Hvilket korps er ældst, KFUK eller DDP?

Sverige

2. Hele patruljen synger „I sommerens solrige dage...“
3. Hvad hedder *spejder* på svensk?

Finland

4. Hvilke kendingsbogstaver står der på de finske biler?
5. Du har glemt dit pas og kan ikke komme videre. Rejs tilbage og hent det ved nr. 1.

Norge

6. Hele patruljen synger den norske sang „Her har vi hele troppen“.
7. Hvorledes er det norske og danske kongehus i familie med hinanden?

England

8. Hvor mange pigespejderkorps er der i England?
9. Englænderne er meget glade for at strikke. Du må følge skikken. Strik på tændstikker to pinde med 5 masker.
10. Hvad hedder det engelske flag?

Island

11. Hvor kom øens første beboere fra?

Grønland

12. På Grønland findes også blå pigespejdere. Hvordan er de tilknyttet vort korps?
13. Du har været på isbjørnejagt og har skudt en bjørn. Vis den for din patrulje. Riv en isbjørn ud af avisepapir.

Canada

14. Du har været meget søsyg på turen fra Grønland. Vent 2 omgange.
15. Hvilket sprog tales i Canada?
16. Hvad hedder øen, hvor den magnetiske nordpol findes?
17. Du færdes nu blandt indianere, og må selvfølgelig have dig et par mokkasiner. Lad 2 af patruljens spejdere lave dig et par, og gå 5 gange rundt i lokalet for at du kan være sikker på, at de er gode nok til dine ture med indianerne.

U. S. A.

18. Hvem startede spejderbevægelsen i U.S.A.
19. Syng med hele patruljen „Cookeberry sits in the old gumtree“.
20. Amerikanerne vil gøre spejderuniformen lidt smartere, og beder dig komme med et forslag. (Brug en af de andre spejdere som mannequin og lav om på hendes uniform).

Mexico

21. Hvad hedder pigespejdernes samlingssted i dette land?
22. Du har sat dig i en kaktus og kan ikke holde ud at sidde ned. Bliv stående til du kommer til Afrika.

Brasilien

23. Her bliver du inviteret til Thinkingday hos de brasilianske spejdere. Vent en omgang.

Argentina

24. Argentina er, hvad man i spejderverdenen kalder et „tenderfoot land“. Hvad betyder det?
25. Du træffer nogle argentinske spejdere, som gerne vil lære en dansk sang med fagter. Syng en med patruljen efter frit valg.

Australien

26. Nævn et dyr der kun lever i Australien.
27. Nogle vilde stammer er lige i hælene på dig. Gem dig, indtil de er forbi. Sæt dig ned under bordet og bliv en omgang.
28. Du er heldig og får en flyvebillet til Rusland. Ryk 10 frem.

Kina

29. Hvilken race hører kineserne til?
30. Du er blevet inviteret til middag og bliver nødt til at spise med pinde. Hvordan mon du klarer det? Spis 5 stykker æble med tændstikker som pinde, (selvfølgelig må du ikke stikke pindene ind i æblestykkerne).

Rusland

31. Du har fået noget mærkeligt at spise, som hedder kaviar. Hvad er det?
32. Du har fået ondt i halsen, da du ikke har regnet med, at her var koldt. Du kan klare den, hvis du kan låne et tørklæde af hver spejder i patruljen — og tage dem alle om halsen.

Ægypten

33. Hvad hedder hovedstaden i landet?
34. I morgen skal du ud og se en *sfinks*. Hvad er det?

Afrika

35. Du har vovet dig ind i en urskov og passer ikke på. En stamme overfalder dig, og tager dig til fange. De binder dig og lader dig ligge. Patruljen binder dig og lader dig ligge 2 omgange.
36. Hvor gjorde B.-P. sig berømt i krigen mod boerne?
37. Du har fået lov at låne en tam-tam tromme hos en venligsindet stamme. Du benytter lejligheden til at sende et budskab til nabolandsbyen, om at du kommer på besøg der. — Mors en sætning til patruljen ved at slå i bordet. Prik med knyttet hånd og strek med flad hånd.

Spanien

38. Der er meget varmt i Spanien. Du får hedeslag. Hvad skal patruljen gøre ved dig?

Frankrig

39. Findes der noget verdenssamlingssted i Frankrig?
40. Hvilket mindesmærke findes der under Triumfbuen i Paris?
41. Du ved, der kommer hattemoder fra Paris. Vil du lave en smart model. Du laver en hat af avisepapir på en af de andre spejdere.

Monaco

42. Findes der spejdere her?

Italien

43. Hvem var Cicero?
44. Du ved italienerne spiser meget spaghetti. Hvordan dyrker de den?

Schweiz

45. Hvem forærede Our Chalet til verdenspigespejderbevægelsen?
46. Syng Chaletsangen.
47. Nu skal vi på tur i bjergene. Du skal være bjergfører. Bind redningsrebet om livet med et pælestik og få den øvrige patrulje bundet med i rebet, så I ikke bliver væk for hinanden eller falder i kløfterne.

Tyskland

48. Vi synger „Auf der Lüneburger Heide“.

Belgien

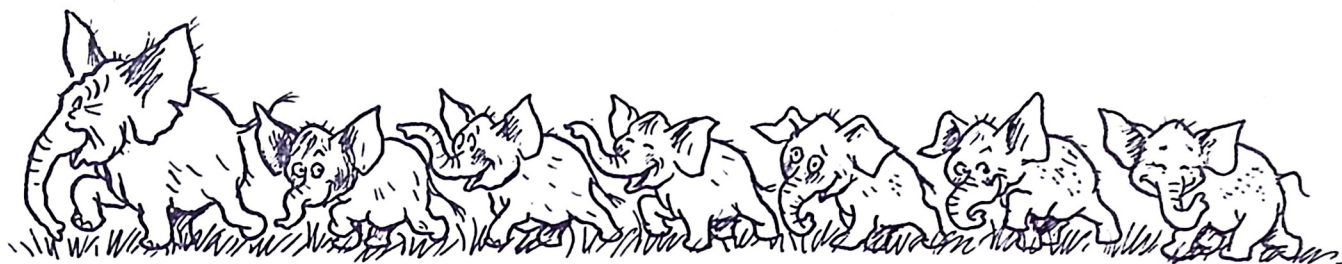
49. Der er helt fra gammel tid blevet lavet mange dejlige kniplinger i Belgien. Du er så heldig, du får lov at lære at kniple en lille mellemleghsserviet. Fold et stykke papir og klip hakker i, når du åbner det, ser du mønstret.

Holland

50. Holland er et dejligt land. Minder lidt om Danmark enkelte steder. Men mon det er større end Danmark?

Danmark

51. Ja, så er vi hjemme igen efter en lang og oplevelsesrig rejse. Vi synger „Hjemad fra langfartens eventyr“.

"ELEFANTERNE'S AMERIKATUR

I 1956 var II Absalon værter for en gruppe af amerikanske seniorer. I 1958 besøgte de os igen, og vil I tænke jer, lige før de rejste, inviterede de os til at komme over til dem. Vi tabte både næse og mund, men blev hurtigt fyr og flamme. Det blev begyndelsen til to års spinken, sparen og arbejde, som endte med, at vi den 20. juni i år stod på M/S Gripsholm's dæk og så Københavns lys forsvinde i det fjerne. Eventyret var begyndt. Ret meget søvn fik vi ikke den første nat, for alt var nyt og spændende. Ombord blev vi frygteligt forkælet. Vi fik vor egen spisesalon og vort eget dæk, til stor glæde for de andre passagerer. Vi besøgte broen sammen med kaptajnen, og der fik vi at vide, at skibet blev styret elektrisk, vi var oppe i skorstenen, hvorfra vi så delfinerne springe lystigt omkring, vi var nede i maskinrummet, hvor vi fik at vide, at der brugtes 300 t vand om dagen, taget lige ind fra Atlanterhavet og destilleret i store maskiner, og vi dansede midsommerdans rundt om majstagen i folkedansdragter med besætningen.

Den dag vi ankom til New York, var det frygtelig varmt, men vi måtte pænt trække i vores tykke blå uniformer. I skulle have set, da vi mødte vore amerikanske penneveninder. Mange af os havde aldrig set hinanden før, men alligevel faldt vi hinanden om halsen, da vi fandt sammen ved at kigge på de navnesedler, vi havde på. Vi kunne rigtig mærke, at alle spejdere er som søstre for hinanden. Vi havde straks uøget at fortælle de andre om Danmark, og de havde travlt med at fortælle os, hvad det var, vi kørte forbi. Vi boede hos vore amerikanske kam-

merater, og I kan ikke forestille jer, hvor søde vore „forældre“ var imod os. De vaskede og strøg for os og gav os lækre madposer, når vi skulle ud på tur. Ikke fire flade stykker, men frugt, potato-chips, chokolade og lækre kager.

I en såkaldt daglejr traf vi nogle blåmejser, brownies. I de seks uger, en sådan lejr varer, bliver de bragt ud

På bladets forside ser I „Elefanterne“ med deres amerikanske kammerater ombord på amerikabåden ved ankomsten til New York.

til lejren om morgenen og hentet hjem om aftenen, for at de langsomt kan vænne sig til lejrlev, inden de skal overnatte i faste lejre. De arbejder meget selvstændigt, selvom de er så små. Alle almindelige ting, f. eks. tænde bål, hugge brænde, lave mad, ja selv underholdning og den svære flagceremoni, klarer de selv.

For spejderne har man faste lejre. I en sådan lejr er lejrperioden på mindst 14 dage. Her er de inddelt i både patruljer og afdelinger. Det daglige arbejde og træningen foregår i afdelingerne. Al træning varetages af councellors, det er store spejdere over 18 år, som har gennemgået en 2-årig uddannelse, og derefter specialiseret sig. De er i lejren i hele sæsonen, som varer i otte uger. De er lønnede og meget søde imod de små, og I kan tro, de kunne deres ting. I sådan en lejr sover man i hytter, og al madlavning og opvask passes af et fastansat køkkenpersonel. Der var ca. 120 deltagere

i vores lejr, men 250 er det normale. Teltlejr findes dog også. Vi var med i en.

Men det allerbedste var dog de vidunderlige dage, hvor vi vandrede i Vermonts bjerge sammen med vore amerikanske kammerater. Vi vandrede fra top til top og fra hytte til hytte med 30–40 pund på ryggen. Al maden måtte vi fordele imellem os og putte i rygsækken, for vi kunne ikke komme til købmanden hver dag, og helt ufarligt var det ikke. Stigerne, vi klatrede op og ned af, knækkede for et godt ord, og når aftenen nærmede sig, gik vi i en tåge, som slet ikke var tåge — men skyer m. m. I kan tro vi nød det. Når stjernerne kom frem, var det ligesom om, man var meget nærmere himlen og stjernerne, man glemte simpelthen alt omkring sig, så dejligt var det.

Men selvfølgelig var vi ikke i lejr hele tiden, vi var også turister. Vi så alt, hvad man bør se i Washington og New York. Aldrig vil vi glemme alle de millioner af lys, man kunne se fra toppen af Empire State Building kl. 10 om aftenen. Det var et vidunderligt syn, som vi godt kunne unde jer engang at se. I det hele taget kunne vi godt unde jer at opleve det fællesskab, som var imellem de mange forskellige spejdere, som vi mødte. Tænk blot, ved lejrbalet på toppen af et bjerg eller ved en stille sø sang vi vore dejlige spejdersange på hver sit sprog, sluttede dagen hånd i hånd med tapto og folte mere end nogensinde, at vi hver især er et led i den gyldne kæde, som omspænder hele jorden, og det er vor pligt at holde vort led klart og skinnende.

Elefanterne

»Småtterier«

Lidt om alt muligt – redigeret af fire glade bladlus

EN PATRULJEHEMMEIGHED

Inden vi ser os om, har vi foråret, så er der rigtig en chance for at få lidt nyt liv pustet i jeres patrulje. Har I en særlig ceremoni, når I får et nyt medlem af patruljen? Ellers prov at lave én. Hvis I vil gøre det rigtig godt, så lav den hemmelig, — det skaber altid et vist sammenhold, når man i en patrulje har noget helt for sig selv. Vi kender en gammel patrulje, der er opløst for mange år siden, og deres patruljesærpræg har vi fået lov at skrive lidt om her til jer.

Patruljen hed „Lygterne“, og som led i deres ceremoni havde de en ældgammel lygte.

Det nye medlem, der skulle „indvies“, fik, inden hun skulle møde, beskud om at lære patruljens motto og love, og som ekstra konfekt de tre første vers af „Hjortens flugt“ el. lign. På selve dagen blev hun med bind for øjnene ført til et hemmeligt mødested, patruljen havde, og stående

på ét ben og med lygten i hånden skulle hun så fremsige de lærte ting. Mens dette stod på, blandede patruljen deres „lygteblod“, d. v. s. en drik af: rød sodavand, tomatketchup, paprika, rød frugtfarve, en anelse sennep, salt og peber. Med megen højtidelighed gik bageret med drikken nu fra hånd til hånd — og kom til sidst til det nye medlem, der måtte drikke deraf. Når hun havde gjort dette, var hun optaget i patruljen, men hun blev først oplyst om, hvor hun var ført hen, efter at have lovet, at hun aldrig ville robe denne hemmelighed.

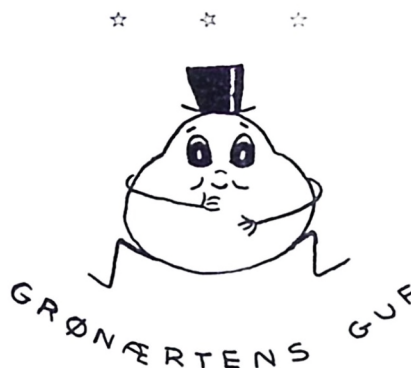
Fra et tropsblad:

LIDT OM BRUGEN AF KALENDERE

Der findes i handelen en vældig praktisk ting, nemlig en kalender. Undertiden kan man være så heldig at få den som reklame fra et eller andet firma. Hvis man først har forstået anvendelsen af en sådan kalender, kan den hjælpe glemsomme og ligegyldige personer til at huske ting, de engang har lovet at udføre eller komme til.

Ser I: Kalenderen er delt ind i 365 dage og 52 uger. Ud for hver dag står en dato. På nogle kalendere er den rød om søndagen. Hvis man så, når man får sit blad eller en fristil for, så kan man ud for den dag, man skal til møde eller aflevere et eller andet, sætte et lille notat. Og hvis man så hver dag ser på sin kalender, glemmer man aldrig noget, og man skuffer heller ikke nogen. Er det ikke genialt? Vil I tro, der er adskillige, der har brugt det system i flere år.

Det er godt at være rig, og at være stærk, men det er bedre at være elsket af mange venner.

Har du prøvet at „fryse“ i sneen?

Ville det ikke være rart med en portion is, når du kom hjem efter en ski- eller kælketur? Sneen til at fryse den i, har du lige uden for døren. Tillavningen af iscremen er meget nem og ikke dyr.

- ½ l piskefløde
- 2 æggeblommer
- 4 spsk. sukker
- ½ stang vanillie
- 2 æggehvider
- 2 kg køkkensalt

Pisk en fin æggesnaps af æggeblommerne og sukkeret. Vanilliekornene kommes i. Pisk fløden og æggehviderne hver for sig. Du blander straks tingene sammen, og har en lækker iscreme. Isformen — du kan bruge en lille spand el. lign. med låg — skylles med koldt vand og drysses med lidt sukker — cremen fyldes i, et dobbeltlag pergamentpapir lægges på formen, lågets kant smøres indvendig med et godt lag margarine, og låget

En vinduesudstilling i anledning af korpsets jubilæum

sættes på. I en stor spand dækker du bunden med et lag sne — tryk det godt sammen og drys en håndfuld groft kokkensalt over. Iscremen sættes ned, og du holder den på plads, mens du skiftevis drysser sne og salt ned omkring og et godt stykke op over formen. Nu dækker du spanden til med et par aviser. Lad den såvidt muligt stå i sneen 3—4 timer, så er isen stiv. Det er klogt at se til isen en gang imellem og hælde smeltevand fra, men så må du pakke den omhyggeligt til som for.

Held og lykke.

Gronart

Lidt mere ja
lidt mindre nej
lidt mere vi
lidt mindre jeg.
Lidt flere blomsterkranse
på livets trange sti
lidt færre på vor kiste
når striden er forbi.

TOVE DITLEVSEN

HURRA! nu er det slut med de brogede hovedtørklæder til uniformen af „helbredsmæssige grunde“, for nu er det nemlig tilladt at trække en marineblå ulden hue ned over ørerne, hvis man ikke kan klare sig med sin uldne skråhue eller sin spejderhat i kulden.

Huen kan købes på depotet, og der er en strikkeopskrift i dette blad.

Set på landevejen i søndags. —
Den forreste var også en spejder i uniform (troede hun).

FEBRUAROPGAVEN

Her er en lille opgave, prøv at løse den! I skal ikke give fortabt med det samme. Jeg kan give jer et tip! — Prøv at kigge i de forskellige numre af „Pigespejderne“ 1960.

1. Hvor lang er en tennisbane?
2. Hvem vandt Hanna Lunds gave til jubilæumslejren?
3. I hvilket blad stod disse linier: „Når du læser et digt“?
4. Hvor mange penge fik vi samlet ind ved Spejderhjælpen?
5. Hvor på Fyn var distriktschef Ellinor Larsen i lejr i sommer?
6. Et mægtig godt billede af en mægtig god patrulje på 5 medlemmer. — Hvem er det, og hvad kaldes patruljen?
7. Hvad var aprilsnaren i 1960?
8. Hvad koster en hvid lagenpose?
9. Hvad kostede det at komme med i den første sommerlejr i 1915?
10. Hvilket formål støtter man, når man sætter Dronningefrimærker på sine breve?

Svarene skal være redaktøren i hænde senest 15. marts. — Kuverten mærkes: „Februaropgave“.

Bladlusene vil trække lod mellem de rigtige løsninger. — Vinderen får tilsendt en bog.

BREV FRA LIS

der er „lammeamme“ på en engelsk fårefarm

Jeg havde i flere år haft lyst til at komme til England, og pludselig ved juletid sidste år kom chancen. Jeg overtog en plads efter en veninde og fandt mig selv siddende på en stor fårefarm i Syd-England. Rigtigt ude på landet.

Jeg har altid holdt af smuk natur og dyr, og her var nok af begge dele.

Jeg kom i marts måned, og alting var endnu lidt bart og trist, men snart kom foråret. Jeg havde hørt, der var dejligt i England om foråret, men det oversteg mine forventninger. Forestil jer en hel skovbund dækket med vilde påskeliljer og senere violer og kodrivere, og da skoven var lysegrøn, kom der høje blå blomster — blåklokker — de dufter næsten som hyacinter. Og så var det varmt — så varmt, at man allerede i begyndelsen af april gik ude i sommerbluser.

Dyr? Ja, dem er her mange af. Grise og køer. Især er her mange kalve, som bliver fedet op. En dag kom jeg ved en fejltagelse til at gå ind på en mark, hvor 20 store tyrekalve græssede, og jeg opdagede det først, da de begyndte at pruste og skulle til at have lidt sjov med mig, så det kan nok være, jeg kom ud i en fart.

Men det er jo en fårefarm, jeg er på, så der er flest får. Får i større antal er man jo ikke vant til at se i Danmark. De små lam er yndige. Jeg kom på nærmere hold af en hel del. Nogle af dem er nemlig for svage til at leve ude på marken, og de

bliver derfor sat i stald og under varmelampe og fodret med lunken mælk i sutteflaske. Hvad mener I om at sidde med et lille blødt lam, der kun er få timer gammelt, på skodet og prøve at lære det at sutte? Det er svært og tager ofte lang tid, og både gulv, lam og en selv er oversprøjtet med mælk, før man er færdig. Det var sjovt, da der kun var nogle få, men da der en overgang var 25, og de skulle have mad 4 gange om dagen, var det slet ikke så morsomt. De lærer dog hurtigt at sutte og får så mælk af en stor rund flad spand med låg og 12 sutter. Det bliver kaldt en „Lamb's Bar“. Kun kan man ikke se, hvor meget de drikker, men må fjerne dem, når maverne begynder at strutte. De blev passet af en ung pige på 20 år (jeg var kun med, fordi det var nyt og spændende). En mærkelig bestilling for en pige tænkte jeg, men fandt snart ud af, at det er meget almindeligt her. Hun havde passet køer og heste og var altså nu nået til fårene.

Ridesporten er meget mere udbredt i England end i Danmark, og de fleste større farme har rideponier. De er nu lige så store som vore heste, men kaldes ponier. Jeg troede, det var sådan nogle små nogle, som man ser børn ride på i Danmark, men det var det altså ikke.

Fra rideskolen hjemme var jeg vant til, at der var en lille trappe til at stå på, når man skulle op, men her var ingen trappe, og begge børnene, der

er 6 og 10 år, svang sig elegant op, så jeg gik ud og fandt mig en ensom plet og øvede mig, og jeg er nu nået så vidt, at jeg med lidt held kan hoppe op — I ved, som man ser i cowboy-filmene! Jeg rider og passer en pony selv, og det er dejligt. I september var jeg til ponyauktion i Nyskoven. Her lever vilde ponier i store flokke. En del bliver fanget ind hvert år og solgt, og det var sådan et salg, jeg var til. Der var ca. 600 store ponier og små føl. Mange af dem havde aldrig været på nærmere hold af mennesker før og var meget bange. De var lukket inde i båse og stod så tæt, at de dårligt kunne røre sig. De blev solgt på auktion af en rigtig engelsk gentleman. Det var en meget varm dag, men han var skam iført sort jakkesæt og bowlerhat!

På farmen lever en mængde hunde. Nogle bliver brugt til at passe får og nogle til jagt og resten — ja, det er bare kæledyr. En overgang var her 17, da 2 af dem havde hvalpe. Hvad mener I om at lufte hunde til hest. Det er lettere end at være til fods, for så kan man bedre holde dem i bevægelse. Her er mange vilde kaniner, og lige som man tror, man har 6 hunde efter sig, er de væk, og man ser måske lige halen af den bageste forsvinde i et krat. Så går den vilde jagt, og de kommer ikke — lige meget hvor meget man kalder — før kaninen er død, eller de har tabt sporet.

I England lever en frygtelig mængde katte. Næsten hver husstand har een, og her er ca. 20, der bor i kostalden, og en huskat kaldet Smoky. Den havde en killing i sommer, og med alle de hunde kan det være svært at føle sig sikker, så lige så tit hun kunne se sit snit til det, tog Smoky ungen i munden og gik op i mit værelse, og så lavede den sig en rede i en af skufferne eller i sengen. Det kunne ske 5—6 gange i løbet af en dag. Vi kunne dog som regel høre, når de gik, for ungen kunne ikke fordrage at blive båret rundt i nakken og græd højt og beklagede sig hele tiden. Den blev forresten døbt Tinka af datteren i huset, der er blåmejse, og ser Tinka i mit spejderblad.

Landlivet har selvfølgelig også sine mindre rare sider. Her er ca. 250 høns, der skal tages æg fra, og de hakker og laver et farligt spektakel. Jeg var rædselsslagen i begyndelsen. Eller at få stukket en fasan ud: Kunne du ikke lige plukke denne her? Og det lærer man. Og så er der 20 minutter at gå fra bussen gennem en bælgmørk skov, så det er ikke så tit, jeg går ud om aftenen.

Men bortset fra disse få ting nyder jeg tilværelsen og har lært og set en mængde ting i den tid, jeg har været her.

Hilsen fra Lis

Glemte sager fra jubilæumslejrene

har vi stadig en del af på korpskontoret, Lunds-gade 6, København Ø. Vi har ikke plads til at opbevare disse ret meget længere, og derfor vil vi til-lade os at forære de ting væk, som ikke er afhentet inden 1. marts 1961. — Hvis nogen derfor mener at genkende deres ting blandt nedenstående, bedes disse rekvireret omgående (porto medsendes).

Vi har efterhånden flyttet rundt med „hitte-godset“ nogle gange, så derfor kan vi ikke garan-tere for, at nedenstående opdeling er helt korrekt.

Erholm:

- 1 tværsæk.
- 1 anorak, mørkeblå, mrkt. N. L.
- 1 teltunderlag (poncho).
- 1 rød regnfrakke (barnestørrelse).
- 1 spade.

Brahetrolleborg:

- 2 teltunderlag.
- Stor hat med PF-emblem.
- 1 grå strikket trøje.
- 1 lyseblå, mønstret trøje.
- 1 pyjamas.

Sandager:

- 1 par solbriller.
- Viskestykker.

Hverringe:

- Fotoapparat med taske.
- Stor hat.
- Hvidt madrasvår.
- Rød træningsbluse.

Juelsberg:

- Lejrbåls-pude med korsstingsmotiv.
- Forstykke til pude broderet: LW.
- 1 anorak, blå.

Tybrind:

- Gummistøvler.
- Blå trøje, falmet.

Vi har også et par fyldepenne, pencils, kugle-penne, spader, okser, 1 grydelåg, vandfæde, puder, løsele til spisebestik, viskestykker, forklæder, hånd-klæder, kompas, kogestænger, plasticrus samt *et meget stort udvalg i huer, knive og dolke m. m. m.*

1 patruljestander: „Pilene“ med „skydeskive“ på den ene side, i kanten skindlapper med navne.

1 patruljestander (vi er ikke helt sikre på, om den er glemt i jubilæumslejren): grønt filt med hvidt egern — og 3 plader: patruljekonkurrencen 1939—40, sangkonkurrencen 1941, primitiv mad-lavning: div.-turneringen 1944.

Efterlysning

II Klampenborg trop efterlyser en fane.

Vi fik fanen forbyttet ved generalproven på Odense Sta-dion i sommer. Inden i fanehylstret står II Klmp. = II Klampenborg. Til den fane, mine fanevagter hjemførte, var der også et bandoler.

Håber det kan lykkes at få vor egen fane tilbage.

TF Ida Frydenberg, Bystykket 1, Nærum.

Hvad er der blevet af pengene, I tjente til

»SPEJDERHJÆLPEN« ?

Der kom 276.000 kroner ind til „Spejdernes fond til fordel for nødlidende, syge og vanskeligt stillede børn“ som er „Spejderhjælpen“s mere højtidelige navn. Der blev uddelt ialt 260.000 kr. til følgende hjælpeopgaver:

★ 50.000 kr. til „Red Barnet“s hjælpearbejde blandt flygtningebørn i Algier. 3000 børn bliver bispist hver dag, der uddeles fodtøj, tæpper, klæder og ekstra mælk, og undervises flere hundrede børn, der lever under elendige forhold. (Artiklen: I telte af sække og hytter af pakkasser i „Pigespejderne“ nr. 6 1960).

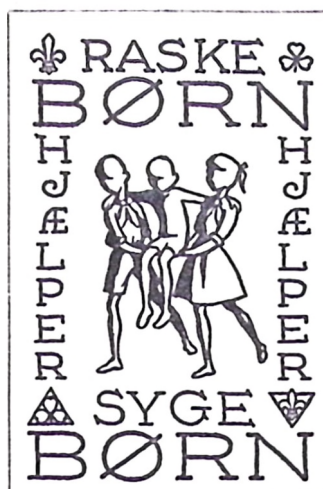
★ 50.000 gik til de 12 børnehaver på Grønland, som „Red barnet“ driver som et led i forebyggelse af tuberkulosen. („Pigespejderne“ nr. 7 1960).

★ På Nørrebro i København er der en menighedsbørnehave med vuggestue og fritidshjem, der holder til i meget dårlige lokaler, tilmed skal husene nu rives ned, de bliver altså nødt til at flytte. Men et nyt hus har de trods afholdelse af bazarer o. lign. ikke kunnet skaffe penge nok til, de havde kun ca. halvdelen. Nu har Spejderhjælpen givet

dem 50.000 kr. til hjælp, så deres byggeplan kan blive til virkelighed.

★ Desuden er der gennem Spejderhjælpen ydet en lignende hjælp til opførelse af et spædbørnshjem i Jylland for små børn, der senere skal adopteres bort, og på Fyn et behandlingshjem for nervøse børn, børn der lider under tilpasningsvanskeligheder eller lever under dårlige hjemlige forhold, og endelig til oprettelse af en feriekoloni for småbørn, der ellers ikke kommer på landet, denne lejr skal drives af spejderne. — Disse tre opgaver skal I høre mere om senere.

I ser, der har været god brug for de penge, I har tjent sidste år, og der vil blive god brug for pengene, I tjener i september i år igen, — for I vil da gerne fortsætte med Spejderhjælpen i 1961, ikke? R. E.

Der er stadig brug for hjælp til flygtningearbejdet

Fromse fortæller om thinkingday
i flygtningearbejdet:

Det blev til 2 dejlige aftener for mig. Den første aften i en division, den næste aften i en stor trop i dens eget hus. — Man havde bedt mig fortælle om oplevelser, fortælle om minder, — der samles en del i løbet af 40 år.

Hvordan det gik til, aner jeg ikke, men pludselig var jeg midt i en redegørelse af, hvad det er at være en flygtning. Jeg talte mig varm. — Kredsen udenom mig lyttede, de yngste med lidt bange øjne, for jeg fortalte jo, at når man pludselig blev flygtning, skete det således: Man gik ud af sit hjem med en lille taske i hånden, døren lukkede sig, og man så aldrig sit hjem eller sit fædreland mere. Det kan nok være, man fik noget at tænke på, og være taknemmelig for, — for om lidt skulle man jo selv hjem til forældre, en hyggelig stue og sin egen

seng, — hvordan kunne man dog have gjort sig fortjent til alt det? Jo, man fik noget at spekulere over, — og det var også meningen.

Næste aften gik det på samme måde; når ens tanker er så optaget af alt det, man har oplevet gennem årene sammen med flygtninge, må man tale om det, og minde alle jer yngre om de værdier, der ligger i at have fædreland, forældre og hjem.

Begge aftener gik der et brevkort fra hånd til hånd, hvorpå man skrev sit navn, men ganske linieret, som om der stod en virkelig tekst, for begge kort skulle til Ungarn til den tidligere spejderchef og den internationalt kommitterede. Spejderbevægelsen er forbudt i Ungarn. 5 dage senere fik jeg et kort fra Budapest med 3 underskrifter, et af navnene var den internationalt kommitteredes, datoen d. 22. februar — så alle kan forstå, at jeg havde en dejlig thinkingday.

Fromse

LÆSE HESTEN

Margot Benary-Isbert: Noahs ark.

En østtysk familie på mor og 4 børn er flygtet til en vesttysk by, hvor de bliver indkvarteret hos en ældre enkefrue. Hun bliver vildt forfærdet, da hun kun har ventet 2 personer. Det ender dog med, at familien falder nogenlunde til ro i de to små værelser på første sal, og enkefruen affinder sig med sin skæbne. De to mindste begynder i skolen, og de to ældste må ud og tjene. Efter lang tid lykkes det dem endelig at få arbejde på en nærliggende gård, hvor de altid har ønsket at komme. Drengen bliver altnuligmand, og pigen bliver hundepasser ved gårdens kennel. Til slut går deres allerhøjeste ønske i opfyldelse. De får lov til at indrette en udrangeret jernbanevogn til

deres eget hjem og hente moderen og de mindre søskende derud. Vognen døber de „Noahs ark“.

Det er en både spændende og rørende bog, hvor man får et godt indtryk af den tit håbløse tilværelse, som flygtninge må føre.

☆

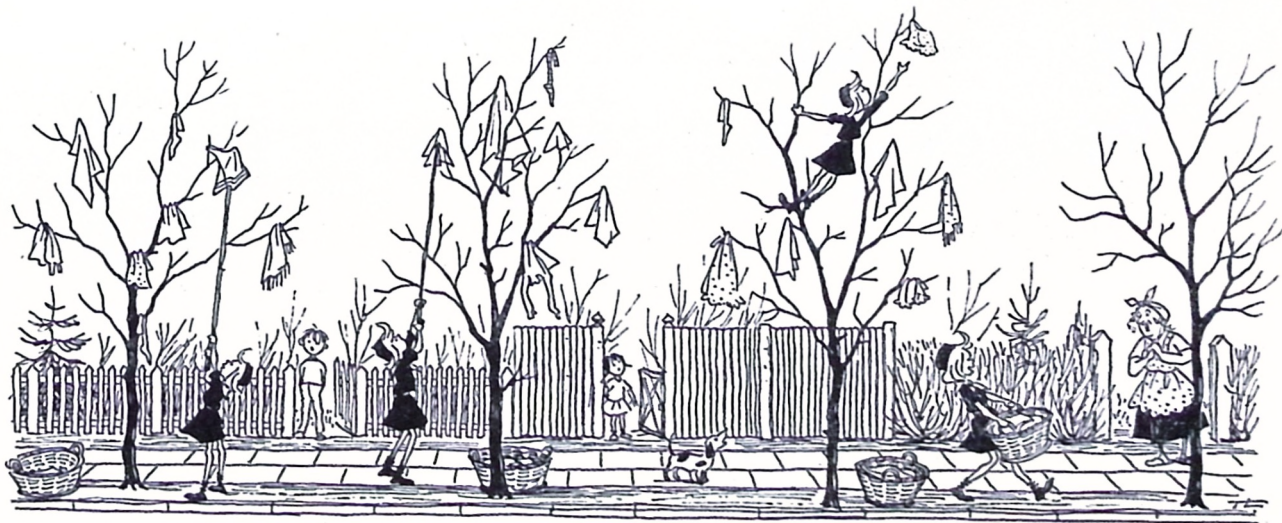
Nyt tropshus

Her skal I se vort nye tropshus, I kan tro, det også er flot indvendigt. Vi har et dejligt lille thekokken, rigtigt WC, forstue og et stort tropsløkal og et mindre patruljelokale, når vi er samlet allesammen, kan de sidste 2 lokaler slås sammen til et stort lokale ved hjælp af foldedøre.

Vi har det dejligt i Stengårdens trop, Gladsaxe division.

Tegneren Thora Trilles tegneserie:

TINKA GENNEM TYKT OG TYNDT!

I nat kom stormen farende fra nord

og stjal fru Madsens tøj fra hendes snor.

Fru Madsens sorg er meget høj og stor,

dog — Tinkas hjælp bortvejrer sorgens spor.

Opskrift til en strikket tophue

Sådan strikker man den marineblå hue, der nu er tilladt til uniformen — og sådan redder man tabte „patentmasker“.

De, der har brug for den strikkede tophue til uniformen, må hellere gå i gang med strikkepindene med det samme, hvis de skal nå at få glæde af huen denne vinter. Modellen her er strikket i patentstriking, som det ikke er vanskeligt at finde ud af, — blot vil jeg råde jer til at være vågne, når I strikker. Taber man en maske kan det blive et større puslespil at få striketojet i orden igen. Der findes dog en opskrift på opmaskning af patentstriking, og den får I her tillige med en tegning af teknikken.

MATERIALER: 1 bundt (100 gr.) tykt 4-trådet mørkeblåt uldgarn. Det, jeg strikker med, hedder Slålåm og er samme slags uld, som anvendes til norske trojer.

1 sæt strikkepinde nr. 4. (Kan ikke strikkes på rundpind).

MASKEANTALLET varierer fra 72-80 masker, alt efter jeres hovedstørrelse og strikkefasthed. Maskeantallet skal være lige.

PATENTMØNSTER: 1. pind: * 1 ret, slå om, 1 maske vrang løs af, — gentag fra * til de sidste 2 masker, som strikkes ret.

2. pind: 1 maske løs af, * slå om, 1 maske vrang løs af, strik næste maske sammen med den omslåede løkke fra forrige pind, — gentag fra * til sidste maske, som strikkes ret.

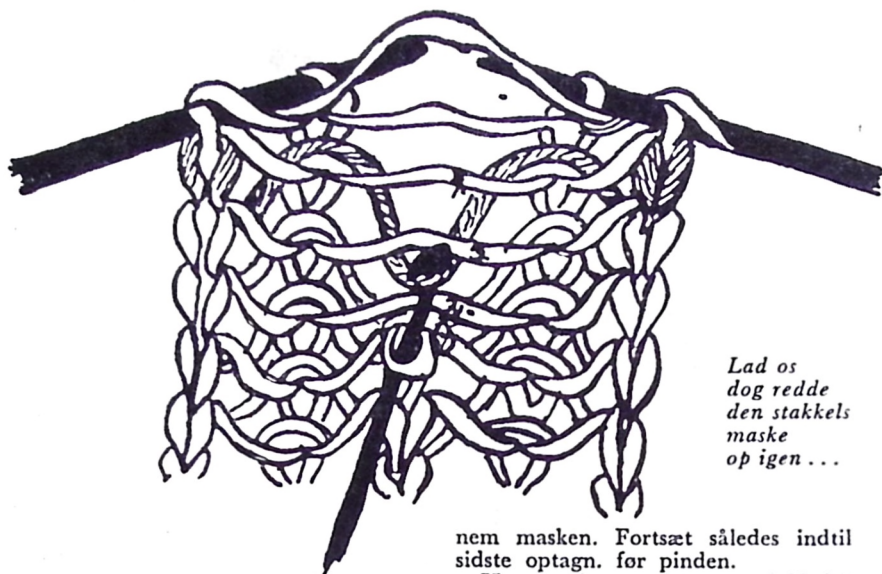
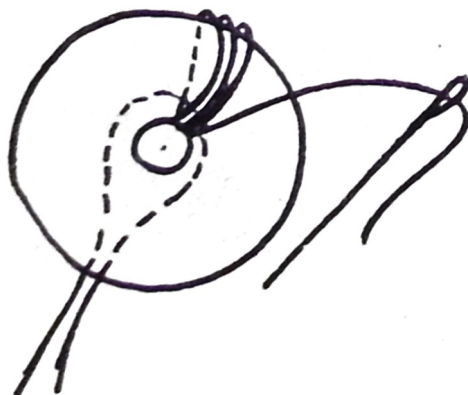
Fortsæt kun med 2. pind.

I fortsætter patentstrikingen 24 cm, derefter flg. pind 1 gang:

1 maske løs af, * 1 vrang, retmaske og løkke strikkes ret sammen, — gentag fra * pinden ud.

Derefter strikkes endnu 1 cm i ribstriking ret og vrang, således at ret og vrangmaskerne følger de samme linier fra før.

Når arbejdet måler 25 cm, trækkes en tråd gennem maskerne, og huen syes sammen. De ca. 7 cm er beregnet til ombuk.

Lad os dog redde den stakkels maske op igen...

Af det resterende uldgarn laver I en pon-pon, som fæstes i toppen. Se forklaring og tegning.

FREMSTILLING AF PON-PON: I pap udklippes to cirkler, som er ca. 7 cm i diameter og i midten af disse udklippes et cirkelrundt hul, som er 2 cm i diameter. Læg en stærk tråd omkring hullet mellem de to papskiver, som vist på tegningen. Sy derefter med uldgarnet omkring ringen, til hullet er helt tildækket. Pas på, at ikke midtertråden forsvinder, for den skal du bruge til sidst, idet du strammer den godt sammen og binder den med en solid knude. Stik en spids og skarp saks mellem papcirklerne og klip langs den yderste kant. Dermed har du en rund og tæt pon-pon, som bliver ekstra pæn, hvis du damper den og studser den med en saks.

OPMASKNING: Arbejdet lægges sådan, at maskestriben med den nedgledne maske har retsiden opad.

Lænkerne ordnes i rækkefølge — ingen må ligge krydsede. (Man vil da se, at hveranden lænke er længere, — den kendes på, at sidemasken i retsojlerne giver sig, idet der trækkes i den.)

Masken sættes på en hæklenål. Mellem masken og den nærmeste lange er der 4 tværtråde — se fig.

Hæklenålen føres over 2 tråde og under 2 tråde, og den lange tages (bagfra) på nålen og trækkes igen-

nem masken. Fortsæt således indtil sidste optagn. for pinden.

Har masken været en „dobbelt“ maske, vil der nu være 4 tværtråde som sædvanligt. Masken tages derfor alm. op, den allerøverste og længste tråd sættes på pinden foran masken.

Har masken derimod været en enkelt maske, vil der helt oppe ved pinden kun være 3 tværtråde, d. v. s. omslagningen mangler. Hæklenålen føres derfor kun over 2 tråde og under 1-tråd. Den sættes på pinden som en enkelt maske. Dobbelt maske bliver den først, når den bliver strikket igen.

Dorthe

Synes du ikke, det er ækelt, når de syntetiske tekstilstoffer er elektriske? Nu må du ikke blive forskrækket over det meget fine navn, for det er bare et fællesnavn for alle de Nylon, Orlon, Perlon, Terylene, Dacron, Acrilon o. s. v. beklædningsgenstande, du bruger, dels som undertøj og dels til yderbeklædning. Under brugen oplades de med statisk elektricitet. Derved tiltrækker de meget lettere smuds, og de smyger sig om kroppen. Ved at tilsætte 1 spiseskefuld glycerin (apoteket) pr. liter til sidste hold skyllevand kan dette uønske delvis afhjælpes.

SENIOR-Stof

Redigeret af Bitten Hjorth

Sådan gør vi – i Odense

Selvforsvar er en god ting at kende. Næsten hver dag læser man i aviserne om overfald, som måske kunne være blevet mindre ubehagelige, hvis den overfaldne havde lært at handle rigtigt. Man kan jo heller ikke vide, om man selv kommer ud for at få brug for at kunne forsvare sig.

Hos os var der ikke langt fra idé til handling, vi fik en flink politimand til at tage sig af instruktionen, der strakte sig over otte gange to timer. Der var meget stor interesse for dette kursus, og vi lærte en masse, samtidig med at vi morede os herligt.

Hvis I ikke selv er tilstrækkeligt mange, kan I prøve at slå jer sammen med en anden senior-gruppe, eller måske troppens patruljeførere, om at danne et hold.

Det bliver nok nødvendigt for jer at låne en gymnastiksal, både for pladsens og rullemåtternes

skyld. Det er ikke rart at begynde med at falde på det bare gulv, for blandt andet det at falde rigtigt er en af de første ting, som skal læres.

God fornøjelse!

Naturkendskab

Har du i grunden nogensinde tænkt over, hvad det er, du har gået og trådt i, når du har arbejdet dig frem ad en eller anden støvet landevej, udover at du måske har fået en lille irriterende sten i stovlen?

Eller har du spekuleret over strandstenenes oprindelse og sammensætning eller navnene på disse mineraler, når du på en sommerdag er blevet irriteret af dem ved badning eller har „slået smut“ med særligt velegnede sten?

Hvis ikke, så er det på tide at få øjnene op for stenenes skønhed og deres betydning for helhedsindtrykket af dansk natur. Jord og sten er nemlig langt fra altid ens, ej heller døde ting. Selv ringe indsigt i geologi (læren om jorden, dens oprindelse og sammensætning) og mineralogi (læren om stenenes kemiske sammensætning og fysiske egenskaber) vil afsløre stenenes „indre liv“ og rige mangfoldighed samtidig med, at de fortæller vort lands allertidligste op-rindelseshistorie.

Prov engang på en tur eller hike at samle f. eks. 100 ægstore sten op langs din vej, og gem dem, til du raster undervejs. Benyt så lejligheden til at se nærmere på dem. Sammenlign dem, del dem i grupper, idet sten af samme udseende samles i én gruppe. Prov så at dele denne gruppe i undergrupper, og søg så oplysning om, hvad stenene i de forskellige grupper egentlig kaldes. Du vil på denne måde efterhånden lære en række stenarter at

„Så vandrer vi ud...“

kende, og du vil vide noget om hyppigheden af deres forekomst.

Dette indblik vil forhåbentlig gribe dig, således at du får lyst til virkeligt at gå på opdagelse. Der er nemlig her i dette bjergløse land usædvanligt rige muligheder for at finde alle slags sten, og naturligvis er mulighederne særligt store ved stranden, men her finder vi dog kun sten, der er så hårde, at de har modstået vandets voldsomme påvirkninger og ikke er blevet til sand. Sådanne „rødne“ sten, og sten under forvitring finder vi derimod inde i land på markerne.

For at du skal få det bedste håndgribelige udbytte af disse strejftog, bør du først vide en smule om geologien.

Internationale chancer 1961

Ranger Adventure Week på Our Chalet i september

Som de foregående år vil der i 1961 blive arrangeret en „eventyr-lejr“ for seniorspejdere på Our Chalet. Lejren bliver i år 10.-22. september, og prisen vil blive 10 schw. fres. pr. dag + 20 fres. for udflugter og hike.

Lejren er for seniorspejdere 16-21 år, som er raske og stærke og kan tåle at tage del i det ret krævende program, som bl. a. omfatter bjergture.

Ansøgningsblanketter fås på korpskontoret, Hunderupvej 67, Odense, og indsendes udfyldt til samme adresse inden 1. juli.

Finland

Her kommer lidt mere nyt om „De fyra vindarnas läger“, den internationale seniorlejr i Finland 25. juli-4. august samt 1 uges ophold i privat hjem.

Pladsen, hvor lejren holdes, hedder Joutsa og ligger omtrent midt imellem Heinola og Jyväskylä på en trekloversformet granbevokset odde i Liholahti-soen, som har fin sandstrand.

Lejrchef bliver vice-unionschef Kata Jouhki, som hjælpes af spejderchef Birgit Sovelius. Lejren bliver delt i fire „vindar“ hver med ca. fire byer, hvis 25 indbyggere bor i inter-

essegrupper, således at der i hver by bliver 1-2 interessegrupper. På 5 af lejrpladserne bliver der samling i disse grupper 2 gange om dagen, hver gang ca. 1½ time, og der bliver svensk-finsk- og engelsktalende grupper.

Følgende interesser håber man at kunne tage med i programmet:

Forskellige foretræninger, f. eks. for TF og BF, forberedende træning for 16-18-årige, der gerne vil være foredere, sospejderkursus, kursus for køkkenchefer og lejr-indkøbschefer, internationalt spejderarbejde, sang og musik, dramatik, taleteknik, religion, vildmarksteknik, naturkundskab, orientering, lejrteknik og sløjd, fotografering, lege og folke-danse, førstehjælp og lejrpsygepleje. Om alle disse grupper kan etableres, vil afhænge af lejrdelegerne antal og ønsker.

Lejrkongentet er 4000 finske mark, som også dækker rejsen fra Joutsa til lejrpladsen og tilbage, lejrbo og lejr-mærke, en udflugt fra lejren samt ulykkesforsikring i lejren.

Deltage kan: spejdere, seniorspejdere og foredere, som er født i årene 1939-45, og som tidligere har været i mindst 1 teltejr af en uges varighed. Fra Danmark kan 20 + 2 holdledere deltage, medens der fra de øvrige lande i verdensforbundet kommer mindre grupper.

Ansøgningsfristen er — som tidligere meddelt — 1. februar. Der benyttes ansøgningsskema (se ovenfor).

Et uhyre indlandsisdække har i en geologisk set ikke fjern fortid mindst tre gange overskredet det område, hvor nu Danmark ligger, og det har derfor hovedansvaret for vort lands nuværende udseende. Ikke blot har isen bortslidt betydelige mængder af de ældre formationer, men den har også, ved de aflejringer, den og smeltevandet har opdyngt, skjult disse gamle dannelser, så de nu kun undtagelsesvis træder frem i overfladen. Medens vi således i stor udstrækning er afskåret fra at studere de dannelser, som opstod før istiden, har vi fået en erstatning gennem det stenmateriale, som isen bragte med sig fra Skandinavi- en og de omliggende havområders bund. Istidsaflejringerne indeholder nemlig prøver af en meget stor mængde forskellige bjergarter, som stammer fra fjeldgrunden inden for det nævnte område.

Det vil derfor være en meget lønnende beskæftigelse at studere stenene på marker, i grusgrave og langs kysterne. Man må dog ikke derfor glemme landets eget fundament fra før istiden, som navnlig på Bornholm kommer frem til overfladen mange steder og også kan ses hist og her i klinter som Mons klint, Stevns klint, Hanklit og Bulbjerg. Endvidere blottes de gamle dannelser ved gravning efter teglværksler og brunkul og undertiden ved jernbanegen- nemskæringer (f. eks. Århus og Middelfart), ved uddyb- ningsarbejder til havneanlæg (København og Fredericia), anlæg af tunneler (København) samt endelig ved de mange dybe borerer efter vand, hvor man kan få fat i småstumper af de ældre lag, som borehullet hugges igen- nem. Mellemistidernes aflejringer såvel som mange endnu yngre aflejringer, f. eks. mosedannelser og hævede hav- bundsaflejringer, rummer også meget af interesse for den geologiinteresserede. Så ved vi noget om findesteder!

Ved indsamlingen af bjergarter og mineralstykker eller

blot sten søger man at skaffe sig så friske, d. v. s. uforvit- rede stykker som muligt, idet man kan betjene sig af hammer og mejsel. Stykkerne tildannes på den måde, at man først tilhugger stykket, der holdes i den ene hånd, i den tykkelse, man ønsker det, hvorefter man giver det en regelmæssig, rektangulær form ved småslag langs ran- den. En mukkert egner sig bedst til hårde materialer, mens en hammer med skarpt næb særlig egner sig til blødere bjergarter. Bjergstykker besat med krystaller må behandles særlig forsigtigt for at undgå, at krystallerne løsner sig. Sådanne stykker må til transport også indpak- kes omhyggeligt, og krystallerne dækkes med et lag vat. Ved indsamling af løse bjergarter, sand og lignende, vil lærredsposer være praktiske, man må sørge for, at proven er så tør som muligt.

Blandt de løse sten i vore istidsaflejringer knytter der sig særlig interesse til de såkaldte ledeblokke, d. v. s. karakteristiske, skandinaviske bjergarter, hvis hjemsted er af meget begrænset omfang. Ledeblokkene giver derfor gode oplysninger om istrommenes bevægelsesretninger.

(Der kommer mere om sten i martsbladet)

★

Bedste salg af »Spejderjulk«

Bedste trop: 1. Lyngby trop med 12,1 pr. spejder.

Bedste patr.: „Egern“, 1. Lyngby, med 22,7 pr. spejder.

„Hjortene“, 1. Nyborg, med 10 pr. spejder.

Bedste patr.: „Sputnik“, Øsby trop, med 10 pr. spejder.

Bedste spejder: Annelise Hjort, „Kæden“, Gudenå trop, der har solgt 54 stk.

Løsning på juleopgaven

Opgave 1. Lyset. 19 dage.

Opgave 2. Vanterne:

Hør, nu banker det på døren,
Olsen, mig og lille Søren.
Vi hjalp alle med at strikke
disse, så forsmå dem ikke.
Ja, selv Olsen, tænk det skarn,
hjalp os med at vinde garn.
Lidt febrilske, som vi er,
rog en maske hist og her,
men de blå i samlet trop
hjalp os med at samle op.
Nu vi ønsker dig og dine
god jul, kære tante Trine.

(Opg. 3) Krydsen:

PEG R	0
PEN NE	
URT YD	
ROR ET	
BAGTÅ	
A O RO	
STØD V	
EN G N	
SJOVE	
SKUDE	
TELTE	
IR RU	

Hilsen i krydsen: „Petra ønsker en god jul og et godt nytår“.

Løsning til (opg. 4): *Bogerne*.

Ellen Arkil: „Egte guld“.

Ruth - red.: „Kære Ruth“.

Fromse: „12 med posten“.

Annesofie: „Kontrakt bridge“.

Emmy Houby: „Min hobby bog“.

Trille tegner: „Bare det løber rundt“.

Else Lykkeberg: „Lykkeper“.

Lise Løytved: „Tosserier“.

Løsning (opg. 5) *Rebus*:

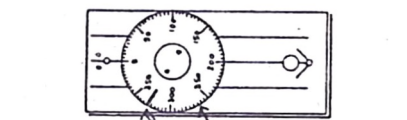
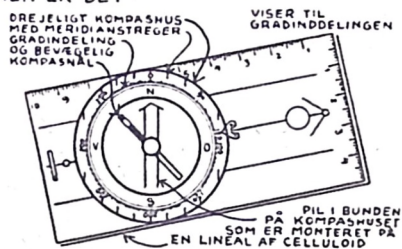
„Alle Danmarks glade blå!
Se, når bøgerne blev blandet,
ønsker jeg, I skal forstå,
at med dem som med det andet
julenissen drev sit spil;
så lad ham blot skylden få,
det er det, vi har ham til.
Tak for hjælpen, kære blå.“

Rikke

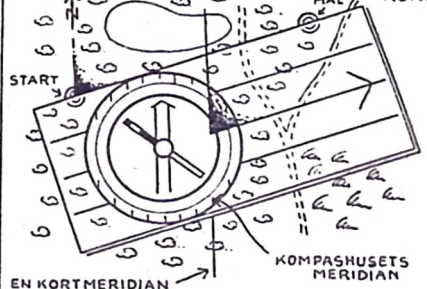
KOMPASREGLER I, OM BRUGEN.

- MARCHPILEN ALTID MOD MÅLET, NORDPILEN ALTID MOD NORD. (ENTEN EFTER EN MERIDIAN ELLER EFTER KOMPASNALEN)
- MÅLING PÅ KORT: NÅLEN BRUGES IKKE, MÅLING PÅ KORT. INGEN MISVISNING
- KOMPASRETNING MÅLT I TERRÆNET DEN STØRSTE VINKEL, KOMPASRETNING MÅLT PÅ KORTET: DEN MINDSTE VINKEL, FORSKELLEN = MISVISNINGEN.
- FRA KORT TIL TERRÆN LÆG MISVISNINGEN TIL, FRA TERRÆN TIL KORT: TRÆK MISVISNINGEN FRA
- KOMPASRETNINGER OPGIVES ALTID RETVISENDE

DU VED VEL HVORDAN SILVA-KOMPASSET SER UD? HER ER DET!

SÅDAN UDTAGES EN MARCHRETNING PÅ KORT

- LÆG KOMPASLINEALEN MELLEM START-PUNKTET OG MÅL,
- DREJ KOMPASHUSET TIL DETS MERIDIANER FALDER SAMMEN MED KORTETS,
- INDEN DU GÅR UD TIL TERRÆNET HUSK AT LÆGGE MISVISNINGEN TIL

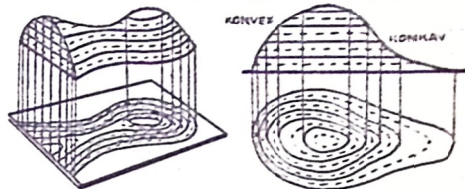
KOMPASREGLER II, OMREGNING.

- FRA NYGRADER (400) TIL GAMMELGRADER (360): TRÆK 10 % FRA,
FRA GAMMELGRADER TIL NYGRADER LÆG 11 % TIL (10 % + 1 %).
FRA NYGRADER TIL TS (6400) MULTIPLISER MED 16,
FRA TS (6400) TIL NYGRADER: DIVIDER MED 16.
FRA NYGRADER TIL FINSK TS (6000): MULTIPLISER MED 10 OG LÆG 50 % HERAF TIL

VED 1 GRADS FEJLINDSTILLING (16 ts) PÅ KOMPASSET GÅR MAN 16 METER FORKERT PÅ 1000 METER

SPREDTE NOTER OM KORT OG KOMPAS

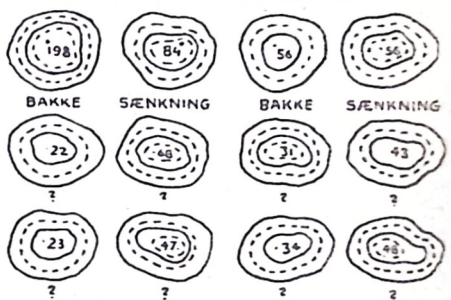
DER ER VIST INGEN, DER KENDER DE FORSKELLIGE HØJDEKURVER SÅ GODT, AT DET ER OVERFLØDIGT AT REPETERE

SÅDAN BLIVER MAN SER PÅ KURVEN KORTETS KURVER TIL, HELE LANDSKABETS FORM DERFOR ER DET LET AT KENDE

-MEN KAN DU OGSÅ KENDE FORSKEL PÅ BAKKER OG SÆNKNINGER? I JYLLAND. PÅ SJÆLLAND.

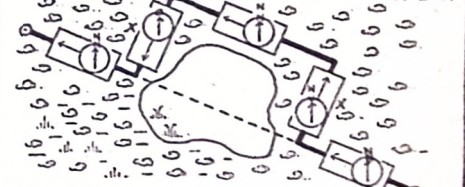

KAN DU FÆRDES I TERRÆNET EFTER KOMPAS? - LAD OS LIGE REPETERE!

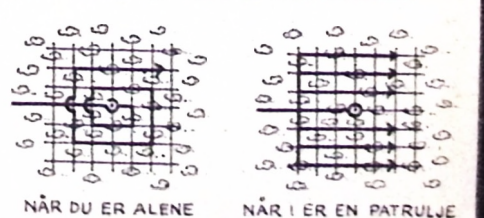
VÆLG DEN RETNING, DER GIVER SIKKERHED VED AT BRUGE TERRÆNETS MULIGHEDER

EN HINDRING I TERRÆNET OMGÅS BEDST VED AT BOJE AF I RETTE VINKLER, LAD KOMPASHUSET STÅ FAST OG BLØT SKIFTE RETNING: HER N-V-N-O-N

-GÅR DU/I GALT AF PUNKTET, SÅ LAD VÆRE MED AT FLAKKE PLANLØST OM, MEN BRUG ET FORNUFTIGT SYSTEM!

NÅR DU ER ALENE

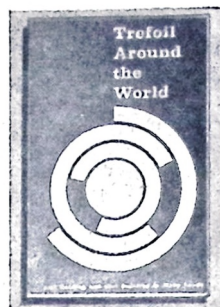
NÅR I ER EN PATRULJE

Svar til spørgsmålene i „Jorden rundt på et pattuljemøde“.

- DDP 1910 (KFUK 1916).
- Scout.
- SF (Suomi - Finland).
- Christian X var bror til Kong Håkon.
- 1.
- Union Jack.
- Norge.
- Som en division i korpset.
- Engelsk og fransk.
- Bootia Felix.
- Juliette Low.
- Our Cabana.
- De er endnu ikke optaget i verdensforbundet, men er der på prøve.
- Kænguru.
- Den mongolske race.
- Æg fra storen.
- Cairo.
- Skulptur med lovekrop og menneskehovede. (Symboliserer ofte kongeskikkelser).
- Mafeking.
- Bringes til et køligt sted. Alt strammende løses.
- Nej. La Nef i Paris og les Courmettes i Sydfrankrig er begge franske, men benyttes også af udenlandske spejdere.
- Ja. Tenderfoot.
- Romersk statsmand (106-43 f. Kr.).
- Dyrkes ikke. Fremstilles af hvedemel og vand, æg og gluten.
- Amerikaneren Helen Storrow.
- Nej, men der er mere end dobbelt så mange indbyggere.

I februar arbejder vi med det internationale!

Pigespejdernes internationale kammeratskab	0,30
Verdensforbundet (duplikeret pjece)	0,50
The World Association of Girl Guides and Girl Scouts (på engelsk)	1,75
Pigespejdernes internationale samlingssteder (duplikeret pjece)	0,50
Unesco-pjece (duplikeret)	0,75
Pjece om Thinkingday (på engelsk)	0,40
Hefte om „Our Chalet“ (på engelsk)	0,95
Ordliste med spejderglosser (dansk, engelsk, tysk, fransk)	0,25
The Wheel of World Progress 1909-1960 (på engelsk) egnet til instruktion om verdensforbundet	0,60
B.-P. blade fra 1957 med mange oplysninger om Baden-Powell + indl. billede	0,50
Emblemtavle med pigespejderemblemer fra hele verden	1,75
Emblemtavle med blåmejseemblemer fra hele verden	1,75
Painting book, med tegninger og oplysninger om uniformer fra hele verden ..	5,50
Brownies of the World, 4 forskellige hefter med blåmejsuniformer fra hele verden, malebøger, pr. stk.	1,70
The Brownie Stories of the World nr. 1 og 2, pr. stk.	1,25
15th Report, med oplysning om spejderarbejdet i alle lande (på engelsk)	5,50
Trefoil around the World, med oplysninger om spejderarbejdet i alle lande + flagtavle (på engelsk)	7,75
Verdenspigespejderchefen, af E. K. Wade	7,50
Bogen om B.-P., af Reynolds	6,50
Eventyret om B.-P., af E. Th. Bjørn	5,75
I Livets skole, af B.-P., indb.	9,75

Thinkingday-kort

Husk at sende dine penneven-
inder en hilsen til Thinking-day
og gør det på depotets specielle
Thinking-day kort, pr. stk. 0,25

NYHEDER!

Ven med naturen, KFUM-sp.	5,85
Arets gang i naturen, DDS, nyt oplag	7,50
Idébog, DDS	3,00
Lommetørklæder, hvide, med emblem i rødt, blå, grønt eller hvidt, pr. stk.	1,95

Mærkater

Mærkat m. spejder, pr. stk.	0,05
Hjælpefondsmærkat: m. verdensemblemet	0,05
m. verdenspigespejderflagets farver	0,05

Pigespejderlommebogen 1961

Maylands kalender m. flag-
kort, mange oplysninger og
specielt spejderstof 4,25 |

Husk ved køb på depotet skal der forevises rekvisition eller medlemskort

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 . København Ø . Tlf. Øbro 8383 . Giro 40 673

Depotets åbningstider: 9-17,30, fredag 9-19, lørdag 9-14

REDAKTION: Ansvarshavende; Fru Annesofie Hermann. Redaktør: Ruth Estrup, Sortedam Dossing 27, København N.
POSTBOX: Fru Ellen From Petersen, Gillesager 130, Hvidovre.
ADMINISTRATION og EKSPEDITION: Kontingent for bladet sendes sammen med kontingent til divisionen.
Enkelt-abonnement på „Pigespejdernes“ tegnes på det lokale postkontor, og abonnementsprisen for 1961 er kr. 5,00, Enkelt-eksemplarer af
bladet kan fås på korpskontoret i København mod forudbetaling af 50 øre pr. nummer (gerne i frimærker).
EKSPEDITION og TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til posthuset den 4. 2. 1961.